

Odločba Vrhovnega sodišča RS: Sodba VIII Ips 261/2006

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VS32802

ECLI: ECLI:SI:VSRS:2006.IPS.VIII.261.2006

Oddelek: Delovno-socialni oddelek

Datum: 7.11.2006

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: odpoved pogodbe o zaposlitvi - poslovni razlog - član sveta delavcev - soglasje sveta delavcev

Predhodna odločitev: VDSL Pdp 837/2004

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

ZDR člen 88, 88/1, 88/1-1, 113, 113/1. ZSDU člen 67.

Besedilo

Jedro

Svet delavcev je na seji obravnaval problem zmanjšanja števila delavcev, se seznanil z dejstvom, da je njihov član – tožnik opredeljen kot trajni presežek in da se mora svet glede tega posebej opredeliti. Sprejet je bil sklep, da kolikor ne bo pisnega odgovora v osmih dneh, svet delavcev soglaša s predlogom, da se tožnik opredeli kot presežek. Ker odgovora sveta ni bilo, to pomeni, da je svet delavcev dal soglasje (ne gre samo za fikcijo, kot meni revident) za odpoved pogodbe o zaposlitvi svojemu članu.

Izrek

Revizija se zavrne.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je zavrnilo tožbeni zahtevek, da je redna odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga z dne 1.10.2003 nezakonita, da je tožena stranka dolžna tožnika vrniti na delo, ga prijaviti v socialno zavarovanje in mu delovno dobo za nazaj vpisati v delovno knjižico.

Sodišče druge stopnje je pritožbo tožnika zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.

Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje je tožnik vložil revizijo zaradi revizijskega razloga zmotne uporabe materialnega prava. Navajal je, da je sodišče zmotno uporabilo materialno pravo, saj ni upoštevalo določbe 113. člena ZDR. Tožnik je bil član sveta delavcev, ki ni dal izrecnega soglasja, da se tožniku lahko odpove pogodba o zaposlitvi. Mnenja je, da fikcija, da je soglasje dano, ne zadošča, saj je zakon ne predvideva. Določbi 67. člena Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju in 113. člena Zakona o delovnih razmerjih nista usklajeni, kar pomeni, da je treba tožniku zagotoviti močnejše varstvo. Zato je predlagal, da revizijsko sodišče reviziji ugotovi in izpodbijano sodbo spremeni in potrdi odločitev sodišča prve stopnje in ugotovi tožbenemu zahtevku.

Revizija je bila v skladu z določbo 375. člena Zakona o pravdnem

postopku (ZPP - Uradni list RS, št. 26/99 in nadalj.) vročena Vrhovnemu državnemu tožilstvu Republike Slovenije, in nasprotni stranki, ki nanjo ni odgovorila.

Revizija ni utemeljena.

Revizija je izredno, nesuspenzivno, devolutivno, dvostransko in samostojno pravno sredstvo proti pravnomočnim odločbam sodišč druge stopnje. Revizijsko sodišče izpodbijano sodbo preizkusi le v delu, ki se z revizijo izpodbija, in v mejah razlogov, ki so v njej navedeni, po uradni dolžnosti pazi le na pravilno uporabo materialnega prava (določba 371. člena ZPP).

Sodišče v izpodbijani sodbi ni zmotno uporabilo materialnega prava (na kar pazi revizijsko sodišče že po uradni dolžnosti).

Po določbi prvega odstavka 113. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR – Uradni list RS, št. 42/2002) delodajalec ne sme odpovedati pogodbe o zaposlitvi članu sveta delavcev, delavskemu zaupniku, članu nadzornega sveta, ki predstavlja delavce, predstavniku delavcev v svetu zavoda ter imenovanemu ali voljenemu sindikalnemu zaupniku, brez soglasja organa, katerega član je, ali sindikata, če ravna v skladu z zakonom, kolektivno pogodbo, in pogodbo o zaposlitvi, razen, če v primeru poslovnega razloga odkloni ponujeno ustrezno zaposlitev, ali če gre za odpoved v postopku prenehanja delodajalca. Po določbi drugega odstavka 113. člena ZDR varstvo pred odpovedjo traja ves čas opravljanja njihove funkcije in še eno leto po njenem prenehanju.

Tudi 67. člen Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (ZSDU – Uradni list RS, št. 42/93 in nadalj.) določa podobno, da člana sveta delavcev ni mogoče v času opravljanja njegove funkcije, če ravna v skladu z veljavnimi zakoni, kolektivnimi pogodbami in dogovorom po tem zakonu (ZSDU), brez soglasja sveta delavcev uvrstiti med presežke delavcev.

Iz dokazov izvedenih v postopku izhaja, da je bila redna odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga dana v skladu z

veljavnimi predpisi, saj je bila izvedena v skladu z določbami ZDR (členi od 87. do 90.). Svet delavcev tožene stranke (zapisnik na l. št. B/2) je problem zmanjšanja števila delavcev obravnaval na seji 16.9.2003 in se seznanil z dejstvom, da je njihov član – tožnik – opredeljen kot trajni presežek in da se morajo glede tega posebej opredeliti. Sprejet je bil sklep, da kolikor ne bo pisnega odgovora v osmih dneh, svet delavcev soglaša s predlogom, da se opredeli kot presežek. Ker odgovora sveta ni bilo, to pomeni, da je svet delavcev dal soglasje (zato ne gre samo za fikcijo, kot meni revident) za odpoved pogodbe o zaposlitvi svojemu članu. Zato je tudi ob upoštevanju 113. člena ZDR oziroma 67. člena ZSDU bila odpoved pogodbe o zaposlitvi zakonita, kar sta pravilno ugotovili že obe nižji sodišči.

Ker je bila odpoved pogodbe o zaposlitvi izvedena v skladu s predpisi in ker tožnik zaradi soglasja sveta delavcev ni užival zaščite 113. člena ZDR (oziroma 67. člena ZSDU), njegovi reviziji ni bilo mogoče ugoditi, saj je bila odločitev sodišča druge stopnje pravilna.

Zato je revizijsko sodišče v skladu z določbo 378. člena ZPP revizijo kot neutemeljeno zavrnilo.